

Q.
An princi-
pes hæreti-
ci tollendi?

XXI. Huic principio scelestum illud decretum inniti-
tur de principibus hæreticis solio deturbandis, clamvè ac pa-
lam, ferro vel veneno à quolibet privato è medio tollendis,
iisq; populis quos Pontifex Romanus perperam de religio-
ne sentire iudicat nullà habitâ ullarum pactionum aut fæde-
rum (hæreticonamq; non servandam fidem dicitant) ratione
debellandis.

XXII. Sed quis ignorat Christi Servatoris dictum, Re-
gnum ipsius non de hoc mundo esse, nec regna mundana tollere
& evertere?

Secundò in
rerum ad
vitam ne-
cessariarum
acquisitio-
ne.

Utrumq;
persuadet
habendam
esse rationē
subditorum

qui vel
Eminentio-
ris condi-
tionis, puta,

Tùm Eccle-
siastici,

XXIII. Alterum quod ad bonum publicum spectat, est, ut
cives & subditi sint locupletes, iisq; rebus, qua ad vitam com-
modè degendam requiruntur instructi, ac pace & tranquilli-
tate fruantur: cùm civitas non tantum vivendi, sed & com-
modè vivendi gratiâ sit constituta.

XXIV. Ex iam dictis apparet, honestorum & uti-
lium in Republica studiorum & exercitiorum rationem esse
habendam maximam.

XXV. Hinc eminentioris conditionis subditi sint, qui
vel ratione officiorum, qua administrant, vel suâ naturâ ta-
les, ac uno nomine nobiles dicuntur, (quamvis nobilitatis
vocabulum omnes dignitates, Magistratuumq; munera com-
plectitur) ceteris præferendi sunt.

XXVI. Qui officij ratione alios antecellunt, sunt vel Ec-
clesiastici, vel seculares.

XXVII. Hinc Politicus Ecclesiasticis primum tribuit
locum: cùm rerum divinarum præstantia id requirat.

XXVIII. Ac religionis in quavis Republica studium vi-
guisse, extra omnem est controversiam: cùm, secundum Ora-
torem, nulla gens tam fera, tam barbara extiterit, quam
non aliqua de DEO imbuerit opinio.

XXIX.